

Цвіте барвінок, ряст цвіте,
І терен зацвітає.
І соловей співа про те,
Про що віки співає.

Вслухаюсь у його пісні,
Зворушений до краю.
Щасливо й радісно мені,
Від чого — сам не знаю.

Щось таємничо-неземне
Сліпучими кругами
Здіймає до небес мене,
Єднаючи з богами.

І я наївно, мов дитя,
Дивлюсь на трави й квіти,
І світ люблю до забуття,
І хочу вічно жити.

Не хочу думати про те,
Що вік мій проминає...
Цвіте барвінок, ряст цвіте,
Кипить життя, буяє.
